

J. KULHAVÝ: Několik informací k hlasování o ratifikaci Istanbulské úmluvy

- CZ24 News | 3. března 2020

EU: Ratifikaci výše uvedené úmluvy již potřetí zamítlo Slovensko, a to těsně před volbami a za jistě tragicky smutného pohledu liberální prezidentky Čaputové, která by pro těsnější sejetí s Evropskou unií a pochvalu od svého mecenáše a guru Söröse udělala i nemožné. I přes možnost označit Slováků za dosud relativně nejslabší článek Visegrádské čtyřky tento krok našich sousedů a donedávna bratrů jistě udělal radost každému normálně uvažujícímu Čechovi.

Přestože jsme zde nedávno sdíleli odkaz na plné znění Istanbulské úmluvy, dá se očekávat, že většina z vás neměla dostatečnou trpělivost na to si ji přečíst. Pojdme si ji tedy přiblížit ve zkratce. O co v ní jde? Proč vznikla? Protože její původ je již v roce 2011, je jasné, že už v té době se počítalo s masivní migrací do Evropy. Úmluva je totiž namířená především proti praktikám, které spojujeme se vztahem mezi muži a ženami v islámském světě. Zároveň je v ní zakomponována korektnost vůči sexuálním menšinám a úchylnkám, tedy genderová tematika, což před devíti lety u nás ještě nebylo ničím až tak aktuálním. Je tedy vidět, že si evropští politici předpřipravovali opatření proti domyšleným důsledkům masové migrace, kterou dopředu plánovali a věděli, že to bude mít neblahé následky. Návrhem, schválením a ratifikací úmluvy si tak kryli záda při případné nespokojenosti obyvatelstva. Mohou nyní tvrdit, že již od počátku pracovali na eliminaci dopadů rozdílnosti kultur. Jak všichni víme, násilí na ženách a dětech je i přes tuto povrchní snahu průvodním jevem islamizace Evropy a Istanbulská úmluva je tak pouze alibistickým dokumentem, který z právního hlediska nemá žádnou proveditelnost.

Istanbulská úmluva obsahuje několik zásadních bodů. Vybrali jsme je pro vás.

Autoři její text postavili tak, že z mužů udělali všeobecně násilník a predátory, z žen poškozené. Jak všichni víme, v evropské kultuře se muž k ženě chová s láskou a pozorností, přičemž rovnoprávnost je zakotvena v Ústavě či dalších zákonech. Chová li se muž agresivně, čehož se může dopustit i žena, je to samozřejmě trestný čin spojený s následným trestem. Neúctou k ženám se však prezentují především muslimové, neboť v jejich náboženství je žena považována za podřadné stvoření neschopné vychovávat děti a samostatně uvažovat. Za obtěžování je považováno vše, tedy i dosud běžné koketování a třeba první oslovení. To se týká všech mužů, ukončuje to tak možnost se normálně seznámit, aniž by muž riskoval trestní oznámení. Též s povinným souhlasem se sexuálním stykem je to složité, v podstatě by muž měl mít cosi, jako platnou a dopředu signovanou smlouvu. To aby předešel možnému označení za násilníka.

V dokumentu je zmiňován zákaz násilných operačních zákroků, především ženské obřízky, neschválené sterilizace a nevyžádaných potratů. Devastací ženských pohlavních orgánů se opět zabývají muslimové, kteří tak potlačují sexuální touhy žen a snaží se tím předcházet nevěře. Ženských obřízek se na Západu díky měnící se skladbě obyvatelstva provádí mnoho tisíc ročně, zákon nezákone. Sterilizace je pak jedním z možných nástrojů, jak omezit porodnost některých etnických skupin. Vzhledem k tomu, že původní Evropané se příliš do množení se nehrnou, týká se to nepřizpůsobivých a plodných Romů a nečekaně muslimů zvyklých mít několik manželek a početné potomstvo. Bylo by tím absolutně zabráněno státní regulaci porodnosti v případě, že by docházelo k přemnožení sociálně nepřizpůsobivých.

Úmluva se zmiňuje o dětských a vynucených sňatcích. I zde je zjevné, koho se to týká a my to máme ošetřené dostatečně svými zákony. Mnohočetné sňatky muslimů zmíněné nejsou a jak víme, třeba v Německu i přes tuto úmluvu došlo k prolomení a dětský sňatek uzavřený dříve byl uznán za legitimní

z důvodu příslušnosti k jinému náboženství.

V textu je nadále zakotveno usnesení týkající se trestných činů prováděných ze cti. Opět se jedná o jasnou zmínku, kam a na koho Istanbulská úmluva míří.

Článek 47 umožňuje přijetí vynesení rozsudku třetí stranou. Přestože to není výslovně řečeno, dá se to chápat jako možnost nechat působit islámské právo zvané šaría. V následném odstavci je tato varianta vyloučena, což svědčí o chaotickém chápání práva. V některých západních zemích je šaría již součástí jeho vymahatelnosti.

V části týkající se migrace je jednoznačně řečeno, že nelze ze země vypovědět osobu, která požádala o azyl z důvodů, které jsou uvedeny. Tedy i tehdy, uvedla li dotyčná jako důvod k migraci násilí prováděné na ženách, případně s genderových příčin (například kvůli pronásledování homosexuálů v muslimských zemích). Nemožnost vrácení platí i poté, kdy například zanikne manželství uzavřené v zemi, kam dotyčná dorazí. Zde se otvírají dveře mnoha možnostem, jak se legálně dostat do států, které Istanbulskou úmluvu ratifikují.

Dále je v úmluvě zakotvena povinnost státu poskytovat finanční prostředky na potírání domácího násilí, prevenci a náhrady škod, a to jak médiím, tak i soukromým subjektům, čtete neziskovým organizacím. Takže další penězovod směrem k těm, o nichž víme, jakými pijavicemi umí být.

V rámci úmluvy existuje kontrolní organ Grevio složený z 10ti-15ti členů, každý z jiného státu a s přihlídnutím na rozdílné právní normy, z nichž každá by měla mít svého zástupce.

Vybrali jsme základních 8 bodů, která jasně naznačují, proč vznikla Istanbulská smlouva, jakým způsobem je nebezpečná a zároveň vyzdvihujeme nepotřebnost její ratifikace. V České republice je dostatek zákonů, které ošetřují násilí na ženách, dětech, rovnoprávnost. Dále je nepřijatelné akceptovat v naší kultuře muslimské zvyky zaměřené proti ženám, dětské sňatky a ztratit právo vrátit každého, kdo není ochoten plně uznávat naše zákony, řeč a tradice. Dohledem Grevia bychom přišli o vlastní svrchovanost.

Prosazování genderových úchylek a dávat možnost jejich šíření přistěhováním skupin, které jsou ve vlastní zemi na okraji společnosti, je pouze poplatností liberální a politické korektnosti vedoucí Evropu ke kulturní a společenské krizi. Rovnoprávnost evropských mužů a žen je výsledkem dlouhodobého vývoje na našem kontinentu a nepotřebujeme k tomu další právní předpisy odsuzující jednostranně muže a legislativně vyzdvihující ženy. Každé ze dvou existujících pohlaví má své přednosti, úkoly a atributy spojené s tím, jaké záměry s námi měla pro nás ateisty příroda a pro věřící Bůh. Bůh, který je křesťanům blízký. Snaha změnit to je jen dalším krokem k nadnárodní totalitě. Prevencí je odmítnout migraci a zachovat národní státy, které si samotné určí své priority. Istanbulská úmluva je o dle právníků dokumentem, který lze označit jako blábol. Doufejme, že si to uvědomí i naši odpovědní politici napříč celým politickým spektrem. Pouze zaprodanec může zvednout ruku pro její ratifikaci.

Jindřich Kulhavý